

Odins ena öga

Låt oss börja med att återberätta historien om Odin, den högsta guden i den fornnordiska mytologin, som offrade sitt ena öga för att vinna visdom. I sitt sökande efter insikt gav han upp en del av sig själv, och genom sitt offer vid Mímir's brunn fick han tillgång till en form av kunskap som gav honom en viss förståelse av världens dolda sanningar. Men trots sitt offer och sin stora makt var Odins kunskap fortfarande begränsad. Han såg mycket, men inte allt. Han visste mer än de andra gudarna, men inte allt.

Detta tema, där en gud kämpar för att vinna kunskap, reflekterar något grundläggande mänskligt. Vi människor, precis som Odin, strävar hela tiden efter att förstå vår värld. Vi försöker tränga djupare in i verkligheten genom vetenskap, filosofi, konst och personlig erfarenhet. Men trots alla våra ansträngningar förblir vår förståelse alltid ofullständig, fragmentarisk. Vi ser bara en del av helheten, och ofta tvingas vi acceptera att vissa frågor kanske aldrig får ett tillfredsställande svar. Vår kunskap är, precis som Odins, alltid bristfällig och begränsad.

Men i islam ställs denna mänskliga och mytologiska begränsning i stark kontrast till den fullkomliga kunskapen som Allah besitter. I Koranen lär vi oss att Allah är *Al-Alim*, Den allvetande, och *Al-Basir*, Den allseende. Medan Odin måste offra något för att vinna en bråkdel av universums visdom, är Allahs kunskap oändlig och utan begränsningar. Han ser allt som har varit, allt som är, och allt som kommer att vara, utan hinder eller svagheter. Hans kunskap är inte förvärvad genom uppoffringar eller

erfarenhet, utan är en inneboende och evig del av Hans väsen.

I Koranen säger Allah:

"Hos Honom finns nycklarna till det fördolda, ingen utom Han vet om dem. Han vet vad som finns på land och till havs. Inte ett löv faller utan att Han vet om det."

(Koranen 6:59)

Detta är en stark påminnelse om att Allahs kunskap är perfekt och total. Medan vi människor, och även gudar som Odin, ständigt söker efter förståelse och kämpa för att se bortom våra begränsningar, är Allahs kunskap utan brister. Det är en allvetenhet som inte begränsas av tid eller rum, och som aldrig kan jämföras med den begränsade insikt vi själva besitter.

Odins seende, trots hans gudomliga ställning, förblir bundet av tidens och världens gränser. Han kan se långt, men inte överallt; han vet mycket, men inte allt. Allah, å andra sidan, är *Al-Basir* – Den som ser allt. Ingenting undgår Honom, och Hans seende omfattar både det synliga och det osynliga, det vi aldrig ens kan föreställa oss. Det som är dolt för oss är för Allah lika klart som det som ligger framför våra ögon.

Det är viktigt att förstå att Allahs namn och attribut är unika och inte kan jämföras med något mänskligt eller något från den skapade världen. I islam betonas att Allahs egenskaper är fullkomliga och skiljer sig från allt vi kan förstå. Han är *Al-Khaliq*, Skaparen, och *Al-Malik*, Kungen, vars makt och kunskap står utanför vår förmåga att begripa. Medan Odins visdom fortfarande präglas av de begränsningar som följer av hans skapade natur, är Allahs kunskap gränslös och utan något behov av förändring eller förbättring. Hans domar är alltid rättvisa, eftersom Han är *Al-Hakim* – Den visaste, och Hans beslut är alltid perfekta.

Slutligen är vi, likt Odin, fast i vår begränsade förståelse. Vi strävar efter kunskap och visdom, men kommer aldrig att nå fullkomligheten. Detta är vår mänskliga natur – att alltid försöka förstå mer, men samtidigt alltid förbli ofullständiga i vår insikt. I islam påminns vi dock om att den fullständiga och perfekta kunskapen endast tillhör Allah. Det är Hans namn och attribut som visar oss vägen till en verklighet där allting är synligt och känt för Honom, men där vi själva endast kan uppfatta fragment av sanningen.

Medan Odin kan ses som en symbol för den mänskliga kampen för att förstå och begripa världen, är Allahs attribut bortom allt sådant. Hans kunskap och Hans seende är oöverträffade och kan aldrig liknas vid något i den skapade världen. Medan vi kan lära oss genom att söka, är Allahs vetande redan komplett och evigt. Det är denna fullkomlighet som gör Allah unik, och som påminner oss om att vi människor, med alla våra brister, alltid måste vända oss till Honom för vägledning och insikt.

Sammanfattningsvis: medan Odin offrade sitt öga för att få en del av sanningen, äger Allah hela sanningen. Hans namn och attribut är bortom våra begränsade jämförelser. Allah är inte som oss; Han är *Al-Alim*, den allvetande, och *Al-Basir*, den allseende. Endast Allah besitter den fullkomliga kunskapen, medan vi och även gudar som Odin förblir fångade i våra begränsningar.